

Å andra sidan!

Sedan det tragiska mordet på Alexandra på ett boende för ensamkommande i Mölndal har media belyst mycket av ena sidan av dessa hem. Just det HEM. Platser där dessa unga människor ska känna samma fristad som du och jag gör i våra bostäder och hemmiljöer.

Vi har läst om personal som är rädda för att gå till jobbet, otillräcklig kompetens hos personal, det yttre hotet från främlingsfientliga krafter och fackets åsikter om arbetsmiljö. Det har problematiserats på längden och tvären.

Svenska folket behöver få höra om det fantastiska arbete som många boenden gör.

Det finns boenden där personalen inte är rädda för ungdomarnas eventuella krisreaktioner. Traumatiserade ungdomar kommer att ha irrationella beteenden, det är förväntat och normalt. Personalens uppgift är att känna sig trygga i detta och utan rädsla närma sig en utåtagerande person.

Värderingskrockar, synen på sexualitet, mental ohälsa, jämställdhet, barnäktenskap, flyktbeteenden, apati, ovisshet om uppehållstillstånd, avslag är exempel på sådant som är personalens vardag.

Att hitta balansen mellan att låta någon VARA i sin kris och att aktivt GÖRA något för att integreras kräver att personalen har en fingertoppskänsla och väljer att komma ungdomarna nära.

Det som för personalen är en arbetsplats är för våra ungdomar deras hem. Vi har en fantastisk möjlighet i hela vårt land att lägga tyngdpunkten på att detta är just hem. Det är inga institutioner. Många av våra ungdomar kommer att tillbringa de mest formativa åren av sina liv på boenden för ensamkommande barn- och ungdomar. Vår prioritet som personal är att

ständigt påminna oss om att vi är del av deras hemmiljö.

Det är många aktörer med i bilden kring dessa ungdomar. Det är boendepersonal, godeman, socialtjänst, lärare, ibland BUP (barn och ungdomspsykiatri), tolkar, läxhjälpare, m.fl. Därför är det extra viktigt att vi alla inser att vi är på besök i dessa ungdomars liv. Vem ger varje enskild individ förmånen att få ha en nära relation med dem i deras hem. Våra positioner och yrkesroller ger oss inte tillstånd att klampa på in i ungdomarnas liv. Vi måste stanna upp, lyssna in och använda vår fingertoppskänsla när det gäller vem eller vilka som ska få en viktig plats i ungdomens liv.

Boende för ensamkommande handlar om att skapa relationer i hemmiljö på ungdomarnas villkor. VI satsar mycket på kompetensutveckling och handledning för att alla ska känna sig lugna, harmoniska och trygga, både ungdomar och personal.

Cura Park där jag och mina fantastiska kollegor delar tillvaron i ungdomarnas hem är ett blandat boende med både tjejer och killar. Vi älskar vårt jobb. Vi är inte drivna av rädslor utan av den härliga dynamik som uppstår i ett hem med underbara ungdomar som är på väg att bli vuxna.

Vi har mycket att lära och vi är inte perfekta. Men vi är på rätt väg i vårt lärande hur vi ska skapa den bästa och varmaste hemmiljön vi kan för våra ungdomar.

Anna Pfeifer

Verksamhetschef Cura Park
Ungdomsboende, Ronneby.
anna.pfeifer@curaindivid.se